

МАЙКАТА НА ВСИЧКИ ГРЕХОВЕ!

Дейвид Уилкерсън
6 Декември 1993

Мога да дам цял каталог от грехове, които вярващите християни практикуват, но никой от тях не се доближава до греха, за който искам да говоря. Майката на всички грехове – този, който ражда всички други грехове – греха на неверието!

Не говоря за неверието на закоравения грешник. Неверието на отхвърлените, агностиците и атеистите не вълнува Бог по никакъв начин. Не, това, което разгневява Бог повече от всичко друго, е неверието и притеснителните съмнения на онези, които наричат себе си с Неговото име! Неговите деца, които казват: „Аз принадлежа на Исус“, а въпреки това изпитват съмнения, страх и неверие в сърцата си, Го наскърбява повече от всичко!

Колко сериозно приема Бог греха на неверието! Юда предупреди църквата с тези думи: „Но искам да ви напомня – макар вече да знаете всичко това – че Господ, след като избави Своя народ от египетската земя, после погуби онези, които не повярваха.“ (Юда 5)

Юда напомня на вярващите за Божието отношение към неверието! Той казва: „Напомням ви за Божията буквална омраза към неверието сред спасения Му народ. веднъж спасил народа, Той след това унищожил онези, които не повярваха!“

Възлюбени, аз вярвам, че Бог ме е призовал да напомня на църквата Му днес същите тези неща! „А всичко това им се случи за пример и беше записано за поука на нас, върху които са дошли последните времена.“ (1 Коринтяни 10:11). Бог може да не унищожавя физически народа Си, както направи в Стария Завет, но наказанията Му върху неверието ни са духовни и са също толкова жестоки.

Вместо да бъдем повалени, ние умираме духовно. Само се огледайте наоколо и вижте множествата от съмняващи се, борещи се християни, които са духовно мъртви. Те са колебливи, нерешителни, съмняващи се, непрестанно изпитващи страх, никога не влизат в Божията радост и мир. Вече не са вкоренени в Словото, а са пълни с неверие и сърцата им са закоравени!

Неверието е точно толкова разрушително днес, колко когато и да било. Може да не се превърнем в стълб от сол, но ставаме коравовратни и горчиви! Земята не се отваря, за да ни погълне, но сме погълнати от грижи, стрес и семейни проблеми. Не слиза огън от небето, за да ни пояде, но духовния ни живот е унищожен!

Не, не умираме физически, но нещо в нас умира. Умира любовта ни. Умира осъждението ни. Умира съвестта ни. Умира надеждата ни. Всички тези неща, които подслаждат ходенето ни с Исус умират, поради греха на неверието!

Ние се страхуваме от всички грехове поради неверието ни. Пуританите наричаха това „грехове на утробата“ – онези, които са скрити вътре. Страхуваме се, че ще се върнем към навици, които са ни контролирали преди – похот, блудство, алкохолизъм, комар, прелюбодейство.

Много от нас сме виновни в майката на всички грехове, а не се страхуваме от това. Не приемаме неверието си насериозно – всъщност, ние живеем като че Бог не го забелязва. И въпреки това, неверието е греха, който отваря тялото и духа ни за всеки друг познат на човечеството грях!

Позволете ми да ви покажа четири причини защо неверието е толкова опасно и защо Бог го презира до такава степен в хората Си:

1. Неверието ни изкарва Бог лъжец!

„Който не вярва в Бога, Го е направил лъжец, защото не е повярвал на свидетелството, с което Бог е свидетелствал за Своя Син.“ (1 Йоан 5:10)

Помислете за всички грозни грехове изброени срещу Израел в пустинята: мърморене, оплакване, идолопоклонство, неблагодарност, бунтарство, чувственост. Но никой от тях не предизвика Божия гняв. Неверието Го разгневи!

„И ГОСПОД каза на Моисей: Докога ще Ме презира този народ и докога няма да Ми вярва въпреки всичките знамения, които съм извършил сред него?“ (Числа 14:11)

Бог каза на Моисей: „Тези хора изкарват всичко, което съм направил за тях лъжа! Извърших чудо след чудо, освобождавах ги много пъти. Кога ще Ми повярват и ще си починат в Мен?“

Спри за момент и си помисли за всички неща, които Бог е направил за теб: пазил те е; отговорил е на тази и онази молитва. Бил е с теб в тази и онази криза. Избавял те е от изпитания, хранил те е с небесна манна, правил е неща за теб, които са си чисти чудеса.

Но сега си изправен пред нова криза – вярваш ли Му все още, че може да те изведе от нея? Вероятно си мислиш: „Но този път положението е по-лошо. Никога не съм бил в подобна ситуация!“ О, да, бил си! Всяка криза, в която си бил, се е нуждаела от чудотворните Му провизии и Той те е избавял винаги!

Всеки път когато Бог те освободи, Той се надява, че при следващата криза ти ще си спокоен и подготвен, молейки се: „Отче, предавам това на Теб. Няма да се страхувам и тревожа, понеже Ти винаги ме избавяш. И знам, че ще ме освободиш сега!“

Израел забрави Божието Слово и изхвърли от ума си чудесата Му за 38 дълги години. И понеже много често мърмореха и не вярваха, Бог каза: „Ще го поразя с мор и ще го изстребя“ (стих 12). Той каза на Моисей: „Отказвам се от народа Си, понеже никога няма да Ми повярват!“

Когато Израел беше от победоносната страна на Йордан, Моисей направи официална декларация: „Ето, ГОСПОД, твоят Бог, предава земята пред теб; изкачи се и я завладей... Не се ужасявайте и не се бойте от тях. ГОСПОД, вашият Бог, който върви пред вас, Той ще се бие за вас...

Но във всичко това вие не повярвахте на ГОСПОДА, вашия Бог... И ГОСПОД чу гласа на думите ви и се разгневи, и се закле, като каза: Нито един от тези хора от това зло поколение няма да види добрата земя, която се заклех да дам на бащите ви” (Второзаконие 1:21, 29-30, 32, 34-35)

Възлюбени, Бог величае Словото Си повече от Името Си. Той има предвид точно онова, което казва и всичко, което каза на Израел е същото, което казва и на нас. Аз ви питам: ще си навлечем ли гнева Му, ако действаме в неверие?

Павел написа: „... Бог (който) не лъже, е обещал (вечен живот) преди вечни времена” (Тит 1:2). А автора на Евреи написа: „невъзможно (е) за Бога да лъже, (така че) да имаме голямо насърчение...” (Евреи 6:18)

Днес Бог ни казва ясно: „Мога и ще.” Но как реагираме ние на Словото Му? Незабавно Го подлагаме под съмнение! „Може ли да го направи Бог? Ще го направи ли?”

Ние четем Словото Му и слушаме всичките Му обещания от амвона, но след това се оттегляме в ъгъла си и се страхуваме, понеже не Го виждаме незабавно да прави онова, което си мислим, че трябва да направи за нас. Натоварени сме със съмнения и неверие!

Когато не позволяваме на Словото Му да се закотви в душата ни, когато чуваме великите и скъпоценни обещания, а след това се държим като изоставени, ние наричаме Бог лъжец!

2. Неверието ни днес е по-лошо, понеже е извършено при дори още по-големи обещания!

„... Той (Христос) е Посредник, е по-добър, тъй като е узаконен въз основа на по-добри обещания.” (Евреи 8:6)

При Стария Завет всичко, което израилтяните имаха беше, че Бог ще ги благослови, ако Му се покорят. Днес, при Новия Завет, ние имаме „по-добро обещание”. Той ни дава сила, която ни позволява да Му се покорим!

Това „по-добро обещание” означава, че всички ние трябва да Го познаваме. Ние нямаме просто първосвещеник, който влиза в Божието присъствие заради нас. Не, завесата беше разкъсана на две, така че да можем да влезем в Божието присъствие!

Помислете за всичко, което Бог ни е обещал: Законът Му е написан в сърцата ни. Святият Му Дух живее в нас. Самият Христос е винаги с нас.

Помирение с Бог. Изцерение, милост и прошка след обикновено покаяние и вяра.

Силата и властта да поискаш всичко в името на Исус. Власт над греха. Власт над Сатана. Няма оръжие, което е в състояние да успее срещу нас.

Достъп до Отец. Трон, до който да избягаме по време на нужда. Освобождение от съкрушителни изкушения. Непрестанни проявления на присъствието на Исус.

Почивка чрез молитва и вяра. Мир отвъд всяко човешко разбиране. Свобода от страха през всички дни на живота ни. Изобилен живот.

Той ни обеща всичко това!

Въпреки това много християни все още живеят в страх, съмнение, объркване. Те не Му вярват, нито усвояват скъпоценното Му Слово. Действат така, все едно Той никога не е обещавал такива неща!

Истината е, че ние имаме много по-малко причини да се съмняваме и страхуваме, отколкото имаха предците ни. Враговете ни днес не са хетейците и евусейците – това са стреса, огнените изкушения на плътта, умората на тялото и ума, жестокото и сложно общество, нови и по-изтънчени видове зло, които никое друго поколение не е познавало. Но Бог ни е обещал, че където се увеличава греха, без значение колко фин или силен е той, ние ще имаме повече благодат да се борим с него, отколкото което и да е друго поколение в историята!

Павел каза за евреите: „Те бяха отрязани поради неверие...” (Римляни 11:20). А днес той ни предупреждава: „Не бъди високомерен, а се бой. Защото, ако Бог не пощади естествените клони, няма да пощади и теб. Виж тогава благостта и строгостта Божия: строгост към падналите, а Божествена благост към теб, ако останеш в благостта; иначе и ти ще бъдеш отсечен.” (стихове 20-22)

Евреи също ни предупреждава: „Внимавайте, братя, да не би да има в някого от вас зло сърце на неверие, което да отстъпи от живия Бог.” (Евреи 3:12)

Няма значение колко свят или праведен мислиш, че си. Ако не вярваш в живото Слово, не живееш в Него, не Го поглъщаш, ако не Го правиш част от живота ти, тогава си в опасност от това да отстъпиш от Бог!

Потърси в Библията и виж – няма нито един пример за това Бог да е пощадил неверието! Той го осъди във всяко едно от децата Си, във всяко поколение. Започни с Ева, която се усъмни в истинността на Божията заповед в градината. След това виж аристократа, който беше стъпкан до смърт за това, че не повярва в Божията дума, че гладуващата Самария ще бъде залята от храна на следващия ден. Отиди при Захария, бащата на Йоан Кръстител, който онемя затова, че не повярва Божето слово към него. След това виж това наказание в дните на Исус: „И не извърши там много чудеса поради неверието им.” (Матей 13:58)

Бог никога не се бавеше, за да осъди неверието – няма да си затвори очите пред него и в тези последни дни!

3. Поради неверие губим голяма част от онова, което ни се проповядва!

„... но словото, което те чува, не ги ползва, понеже не се съедини с вяра в онези, които го чува.“ (Евреи 4:2)

Чудите ли се понякога защо учениците бяха толкова невежи за пътищата на Христос и за вечните Божии цели? Защо след като три години бяха слушали благословените проповеди на Спасителя на света, те останаха слепи, неподготвени за бъдещето? Непрестанно си задавах този въпрос. Защо разбирането им за Кръста и Възкресението бяха толкова ограничени?

Това беше така, понеже не слушаха с вяра! Исус трябваше да ги смъмри в няколко случаи: „О, неразбрани и мудни по сърце да вярвате всичко, което са говорили пророците!“ (Лука 24:25)

„Защо сте страхливи, малOVERCI?“ (Матей 8:26). Те имаха малко вяра – сърца, които бяха мудни да повярват Словото Му! И останаха празни, неподготвени, объркани, заслепени от неверие!

Ако Исус се „чудеше“ на неверието им докато беше на тази земя, какво трябва да мисли Той за нашето неверие? Ниневия се покая след само една проповед, като повярва всяка дума, която Йона проповядва. А Америка е слушала хиляди такива предупреждения от много пророци, но множества от така наречени изпълнени с Духа вярващи не внимават! Те казват: „Не искам да слушам това повече.“ Изкарват всичко това от ума си!

Таймс Скуеър Чърч съществува вече шест години и събранието ни е пълно с добре нахранени вярващи. Ако през това време хората бяха посещавали само една служба седмично, биха чули повече от 300 послания. Въпреки това понякога се чудя: каква част от онова, което хората са чули, е било запаметено и са работили с него в духовната си природа?

Ако Божието Слово не е усвоявано чрез вяра, ако не Го молим с вяра да ни помогне да го приемем и използваме, ние ще започнем да избираме само онова, което ни харесва. А обикновено това са благословенията, милостите и утехите, като се отърсваме от изискванията, укорите и предупрежденията!

Вярата прави Божието Слово да работи в духа ни. Вярата го запечатва в ума и характера ни, така че никога да не го забравим!

4. Неверието ни откъсва от всяка близост с Бог!

В нашата църква ние проповядваме много за близост в молитва и за това да прекарваш качествено време с Господ. Но ти можеш да се молиш по 12 часа на ден, да плачеш и викаш, да стенеш в дълбоко ходатайство, можеш да ходатайстваш за нуждите на целия свят, да ходиш из цялата къща, да казваш на Исус колко Го обичаш, но въпреки това всичко да е безсмислено, безполезно и пълна загуба на време!

Може да си мислиш: „Всеки, който се моли толкова дълго, трябва да има мир и радост. Хората ще познаят, че тя е била с Исус. Бог със сигурност прави нещо в нея.”

Не! Всичките молитви на света няма да ти помогнат ни най-малко, освен ако не ги примесиш с вяра!

„А без вяра не е възможно да се угоди на Бога, защото, който идва при Бога, трябва да вярва, че Той съществува и че възнагражда тези, които Го търсят.” (Евреи 11:6)

Можеш да постиш и да се молиш в продължение на 3 седмици, но без вяра няма да угодиш на Бог! Всичките ти часове в молитва, всичките ти искания, всичките ти „отивания при Него” няма да ти помогнат по никакъв начин, докато сърцето ти не е закотвено във вяра!

„Но да моли с вяра, без да се съмнява ни най-малко; защото, който се съмнява, прилича на морска вълна, която се тласка и блъска от ветровете. Такъв човек да не мисли, че ще получи нещо от Господа” (Яков 1:6-7)

Ако прекарваш 2 часа с Бог, но не вярваш, че Той ще ти отговори, ти Го срамиш в продължение на 2 часа! Това може да те кара да се чувстваш добър или свят, но всъщност си губиш времето! Даваш на Бог 2 часа на неверие и съмнение. Можеше да отидеш на риба или да напазаруваш през това време!

Познавам християни, които казват че се молят всеки ден, често плачат пред Господ, а нищо не се случва. Остават си тъжни, депресирани. Живота им винаги е объркан. Това е така понеже те срамят Бог като отиват в присъствието Му ненапълно убедени, че Той ще направи онова, което е обещал!

„Затова ви казвам: за всичко, което поискате в молитва, вярвайте, че го получавате, и ще ви се сбъдне.” (Марк 11:24). „И всичко, което поискате в молитва, като вярвате, ще получите.” (Матей 21:22)

Децата на Израел прекараха само с Бог повече от 38 години. Можете ли да си го представите? Трябва да е било като да си на църква всеки ден! Ковчегът беше сред тях, ежедневни жертвоприношения, огнения стълб, проповедник, който говореше с Бог очи в очи.

Въпреки това Бог им беше ядосан – уби всеки един от тях! До един измряха в пустинята с Божия гняв над себе си. Защо? Поне бяха пълни с неверие и съмнения!

Библията ни казва за тях: „И всички са яли една и съща духовна храна, и всички са пили от едно и също духовно питие, защото пиеха от духовната Канара, която ги придружаваше — и тази Канара беше Христос.” (1 Коринтяни 10:3-4). Но въпреки всички тези благословения и провизии, те нямаха вяра! Прекараха целия си живот в ада от страх, отчаяние и съмнение, който построиха!

Аз вярвам, че повечето Божии хора днес живеят като духовни просяци. Мнозина вече не искат да вярват, понеже се е случило нещо, което ги е накарало да поставят под въпрос Божията любов. Вероятно е починал някой близък. Или пък някое произшествие е угасило живота на чудесен християнин, когото са познавали. Или пък сладко, нежно дете има смъртоносно заболяване, независимо от факта, че родителите ми са изцяло предадени на Бог.

Мнозина казват: „Просто не разбирам. Как мога да вярвам на Бог защо Той би позволил да ми се случи такова нещо?” Не съществува човешки отговор за тяхното объркване. А те заявяват като Сион: „ГОСПОД ме е оставил и Господ ме е забравил.” (Исая 49:14)

Но Бог знае края от самото начало и само, когато вече сме в небето ще разберем защо някои от тези неща и вълни са ни завличали и защо Бог ги е позволил.

Исая даде отговор и аз вярвам, че това е всичко, което трябва да знаем: „Може ли жена да забрави кърмачето си, да не се смили над рожбата на утробата си? Дори и тези да забравят, аз пак няма да те забравя! Ето, на дланите Си съм те връзал, стените ти са винаги пред Мен. Синовете ти ще дойдат бързо, разорителите ти и запустителите ти ще си отидат от теб.” (стихове 15-17)

Не бих се наел да се опитам да обясня многото страдания и изпитания в Христовото тяло. Но Бог ни е дал Словото Си: „Ти си Мое дете, връзал съм те в дланите на ръката Ми. Вярвай Ми!”

Нека ти разкажа за лека за неверието!

Търсих из книгите си и намерих начини да „излекуваш” неверието си, но нито една от всички тези дузини рецепти не ме докосна. Така че помолих Бог за нещо просто и Той ми даде две мисли за това как да отърва сърцето си от неверие:

Хвани всяка тревога, страх и бreme. Занеси ги на Исус и ги остави на раменете Му „И всяка ваша грижа възложете на Него, защото Той се грижи за вас.” (1 Петрово 5:7). Възлюбени, това е личната покана на Бог за вас, Неговата молба: „Възложете всичко на Мен! Не го носете нито един час повече. Аз се грижа за всичко, което се случва с вас и Съм достатъчно голям за да го нося!” Неотдавна ми се обади някой в изключително стресиращо положение и искаше слово на окуражение. Но в онзи ден бях съкрушен от толкова много проблеми, не можех да понеса нито един повече, така че отговорих: „Съжалявам, но ще трябва да се обадиш някой друг път. Претоварен съм в момента.” Слава на Бог, Той никога не е стресиран! Никога не е претоварен! Раменете Му могат да носят товара на всичките Му деца! Той ни приканва: „Оставете всичко на Мен!” „Възложи товара си на ГОСПОДА и Той ще

те подпре; не ще допусне до века да се поклати праведният.” (Псалм 55:22). Разгледайте списъка с проблемите си сега: „Господи, давам Ти този, и онзи, и онзи. Давам Ти това бreme, този проблем, това взаимоотношение, тази беда.” И бъдете напълно убедени, че Той е загрижен!

Вярвай напълно в писаното Божие Слово. Приеми Божието предизвикателство да живееш чрез Словото Му. „Не само с хляб ще живее човек, а с всяко слово, което излиза от Божиите уста.” (Матей 4:4). Трябва да си в състояние да кажеш: „Ще живея и ще умра чрез Божието Слово към мен!” Питам те: Как става така, че можем да вярваме на Словото Му за нашето вечно спасение, но не и за ежедневните ни нужди и проблеми? Можем да Му вярваме за най-трудната част. Защо ни е трудно да вярваме за помощ, водителство и власт над греха? „А на Онзи, който може да ви пази от препъване и да ви представи непорочни пред Своята слава с голяма радост” (Юда 24). Бог ти го е обещал, така че нека поеме бремето да те пази! Не се опитвай да разбереш как ще го направи. Просто се хвани за Словото Му. Просто се моли: „Господи, Ти ми обеща да ме пазиш от падане, а аз ще положа вечното си бъдеще в обещанието Ти. Това вече не е моя работа, а Твоя!”

Отиди при Господ и предизвикай Словото Му. Кажи Му, че ще заложиш живота си на него! „Господи, ще живея и ще умра чрез това, което ми каза. Няма значение как се чувствам или през какво преминавам, аз ще предам себе си на обещанията Ти към мен!”

Повече няма да живееш във вина или осъждане. Няма да ти се налага да се страхуваш или притесняваш, или да се будиш вече посред нощ. Вместо това ще си почиваш, понеже вярваш в онова, което Той ти е обещал.

Покажи Му, че вярваш във всяка Негова дума и бъди благословен! Амин!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1993 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[The Mother of All Sins!](#) / [Майката на всички грехове!](#)